

Elektrowin

Téma: Příběh spokojeného elektrospotřebiče

Příběh té nejspokojenější tiskárny a skeneru

Jmenuji se tiskárna Brother. Kromě toho, že tisknu černobíle nebo barevně, umím i naskenovat různé obrázky, dokumenty a jiné texty. Mí uživatelé doma říkají, že jsem obrovský pomocník. Táta například říká: „Je to opravdu velký a spolehlivý pracant.“

Když mě koupili a přivezli domů, šetrně vybalili. Našli mi útulné místo v dětském pokoji na psacím stole. Vedle mě stál už počítač, bez kterého nemůžu sama fungovat. Nakrmili mě, teda naplnili všemi barvami, které se dávají do zásobníku. Abych mohla dokonale fungovat, museli mi do zásobníku dodat papír, připojit mě na zdroj elektrického proudu a spárovat s počítačem, přes který mě můžou také ovládat a dávat mi příkazy.

Při prvním vytištění stránky se celá rodina seběhla podívat, jak první tisk dopadl a jestli je vůbec pravda to, co si o mně někde přečetli i to, co jim řekl prodavač v obchodě. Dílo se povedlo, jelikož se na sebe všichni usmívali a mamka řekla: „Konečně jsme pořídili, kromě těch nesmyslných věcí pro zábavu a hraní, i něco pro užitek všem.“

Od té doby jsem se stala jejich nerozlučným kamarádem a hlavně pomocníkem, jelikož jim denně plním úkoly, které mi posílají. Večer, když všichni odcházejí a uléhají k spánku, tak i mě odpojí a vypnou, abych nerušeně mohla odpočívat do dalšího dne.

Ve své podstatě jsem nenáročný pomocník, neboť jedenkrát za půl za roku se přihlásím o pořádné sousto. Potřebuji doplnit inkoust, abych mohla zase spolehlivě pomáhat. Papír dostávám pravidelně, aniž bych hlásila, že mi dochází. Čas od času se dočkám i čištění. Prach mi utírají pravidelně. Kromě toho, že pěkně tisknu, dovedu i to, co mi položí na pracovní plochu, moc pěkně oskenovat a uložit jako obrázek nebo jiný typ souboru do počítače, který mě řídí a pomáhá. Někdy se stane, že ti, kteří mě vyráběli, tam něco změní nebo zdokonalí a pošlou uživatelům informaci, aby provedli přenastavení. A pak zase slyším postesky mých opatrovníků: „To snad není pravda, už zase tam něco změnili! Musíme nahrát nové ovladače, jinak nám pomocník nepomůže.“

Když se ve mně něco pokazí, pošlu na počítač informaci, co se stalo, Vybavila jsem si tuto příhodu, když při letní bouřce blesk zasáhl elektrické vedení. Mí uživatelé na mě zapomněli a neodpojili mě od elektrického proudu. Tehdy se ve mně něco pokazilo a večer, když se mnou chtěli komunikovat, jsem už nefungovala tak, jak byli zvyklí. I když se mě pokoušeli uzdravit, všechny snahy byly marné. Zabalili mě do krabice, jako když si mě přivezli, a odvezli na stejné místo, kde si mě koupili. A ač neradi, předali mě a pak odjeli s poznámkou, kterou řekli panu prodavači: „Jenom doufáme, že si ji zase odvezeme domů, už jsme si na sebe zvykli a je to jako neživý člen naší rodiny.“

Prodavač mě druhý den předal pánovi, který mě začal rozebírat. V určitém okamžiku řekl: „A mám to! Tady je ta chyba - a dá se docela lehce opravit. Můžeš zase fungovat a pracovat, jak jsi byla zvyklá doted.“

Po pár dnech jsme se všichni zase potkali na prodejně a já odjížděla s radostí na známé místo. Doma mě čekalo překvapení. V místě připojení stála pro mě neznámá věc, prý se jí říká

ochranná krabička a táta řekl: „Tak to je ten zázrak, kamaráde, který tě ochrání před podobným úrazem, jaký jsi měla.“

Hned po zapojení následovaly stejné věci, jako když mě přivezli poprvé, a po vytištění jedné strany se zase všichni seběhli a hodně mě chválili. Zřejmě byli spokojeni a přesvědčili se, že můj lékař, který mě opravil, udělal všechno tím nejlepším způsobem. A tak zase pracuji a dělám všechno, jak se po mně chce.

Přemýšlím nad svým dalším osudem. Čekám, až někdo třeba řekne, že už jsem příliš stará a pomalá, mám velké provozní náklady, netisknu už tak kvalitně jako nové generace a mám tedy nárok odejít do zaslouženého odpočinku, kdy mě pravděpodobně mí uživatelé odpojí od kamaráda počítače. Snad se se mnou i pěkně rozloučí a poděkují mně za to, co všechno jsem pro ně za ta dlouhá léta udělala. Pravděpodobně mě naloží a odvezou autem do sběrného dvora, kde mě předají na určené místo. se Snad se dostanu na místo, kde mě budou postupně rozebírat na jednotlivé součástky a separovat na jednotlivé druhy materiálu – zvláště plastové, kovové a ostatní druhy. Takže se vlastně dostanu zase do výroby a budu dále sloužit v jiném výrobku nebo zařízení a možná se tedy dostanu do rukou zase jiným a stejně hodným lidem, jako nyní. Takže budu přinášet další i jiný užitek a snad i radost těm jiným, kteří si nás budou pořizovat.